

KAPI AÇIKTIR

Nureddin Yıldız'ın 12.04.2015 tarihli (248.) Hayat Rehberi Dersi'dir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdüli'llahi Rabb'il âlemin. Vessalatu vesselamu alâ Resûlina Muhammedin ve alâ alihi ve sahabihi ecmaîn.

Aziz Kardeşlerim,

Rabbimizin bizi yarattığı bedenlerimiz ve bu bedenlerimizi canlı olarak ayakta tutan ruhumuz yani biz insan olarak beyazla siyahı, iyilikle kötülüğü, güzellikle çirkinliği, imanla küfrü bir arada tutacak şekilde yaratıldı. Peygamberlerden sonraki kâinatın en değerli insanlarından olan Ebubekir radiyallahu anh da insandır. Küfrün başı azgın insanlardan biri olan Ebu Cehil de insandır. Bir annenin doğurduğu çocuk bu iki isimden bir tanesi olmaya aday olarak doğar.

Her insanda hem iyilik hem de kötülük zirve yapabilir. Bizim bünyemiz böyledir. Böyle yaratıldı. İlk insan böyle yaratıldı. Son insana kadar da yaratılış tarzı böyle olmaya devam edecek. Bu kanundur. Bu kanunu kabul etmemiz ve anlamamız gerekiyor.

Kardeşlerim,

Ben bir insan olarak hem iyilik hem kötülük yapabilen yeteneklerin sahibiyim. Benim dinim olan İslam da hem iyilik hem kötülük yapabilecek insanın dinidir. İslam dini, Müslümanlık meleklerin dini değildir, insanların dinidir. İnsan da bu sözünü ettiğimiz karakterlerin sahibidir. Bu nedenle biz Müslüman olduğumuz için Allah'ın emirlerini yerine getiren kimseler olduğumuz hâlde karakterimizde bulunduğundan dolayı zaman zaman Müslüman üzerinde çirkin duran eylemlerin de sahibi olabiliriz.

Müslüman insan da Allah'ın haramlarından birisi olan alkol alabilir. Eli kana bulaşabilir. Müslüman demek sıfır hata demek değildir. Sıfır hatalı insan olmamıştır, olmayacaktır; şu anda da yoktur. **Sıfır hata annelerin ve öğretmenlerin hayallerindeki çocuklarda vardır. Anneler, öğretmenler veya hocalar plastikten çocuk üretir gibi, silikondan insan yapar gibi hatasız insan ürettiklerini zannedebilirler. Hakikatte ise Müslümanlık, insanın dinidir. Müslümanlık da insandaki iniş ve çıkışların yansıdığı din demektir.**

Kardeşlerim,

Buradan çok önemli gördüğüm bir noktaya gelmek istiyorum. O nokta şudur: Biz insan olarak Müslüman'ız. İnsanlığımızdan kopup Müslüman olmadık. "Rabbimiz bizi bir melek gibi mi görüyor, insan gibi mi görüyor" diye soru sorabiliriz. Allah bizim melekler gibi olmamızı istiyor ama bizi melek olarak görmüyor. Eğer insan olarak bize "melek olursunuz ya da dinden çıkarsınız" deseydi peygamberleri hariç bu dünyada belki iki kişi bile Müslüman olarak kalamazdı. Rabbimiz bizi olduğumuz gibi görmek istiyor çünkü bizi bu şekilde yaratan, yaratmak isteyen O'dur.

Kardeşlerim,

Anlaşılması zor değil. Şunu izah etmek gerekiyor: Biz namaz kılarken Allah'ın razı olacağı bir çizgide duruyoruz. Kur'an okurken Allah'ın razı olacağı bir çizgide duruyoruz. Peki, burayı dikkatli dinleyelim. **Günah işlediğimiz zaman nerede duruyoruz? Soru bu.** İnsanım, otuz veya yetmiş yaşındayım, camide namaz kılıyorum; Allah'ın görmek istediği, razı olacağı bir çizgide duruyorum. İyi, bu artık bir durumdur. Camiden çıktıktan beş dakika veya bir saat sonra günahlardan biriyle karşılaştım ve yaptım. Nerede duruyorum? Allah buna "günah, haram" dediğine göre demek ki yasak bir iş yaptım. **Yaptığım bu yasak iş, Müslümanlığımı sona erdirdi mi veya ben Allah Teâlâ'nın rahmet çizgisinden çıktım mı?** Hangi günah olursa olsun, günahın ismini koymayalım. Çünkü günahlar, her an gözümüzün önünde, avucumuzun içinde olabilecek kadar yaygın durumdadır.

Kardeşlerim,

Kalın kalın harflerle şunu bilmemiz gerekir diye söylüyorum: **Camide namaz kılarken “Allah’ın filanca mü’min kulu” olarak durduğum gibi camiden çıktıktan sonra A, B, C günahlarından herhangi bir günaha düştüğümde de hâlâ ben “Allah’ın filanca mü’min kulu” olmaya devam ediyorum.** Çünkü en başta dedik ki: Yaratan Rabbim beni imtihanından dolayı iyi ve kötü şeyleri yapmaya müsait biri olarak yarattı. Bana “gir, bağlan” dediği dini de meleklerin dini değildir, iyi ve kötü şeyleri yapabilecek insanın dinidir. Tıpkı benim içimde gıda olarak yediğim, içtiğim güzel şeylerin aynı bünyede pislige dönüşmesi mümkün bir organizmayı barındırdığım gibi.

İnsanın dış görüntüsündeki güzelliğini tek başına alıp bağırsakları da “pis kokuyor” diye atarsan insan bulamazsın. İnsan pis pis kokan bağırsaklarıyla dünya güzellik yarışmasına katılan bir mahlûktur. Bağırsakları kurutulmuş biri bir daha güzellik yarışmasına katılamaz. O, insan değil iskelettir.

Bizim Müslümanlık yaşayışımız, günahlardan arındırılmış, hijyenik bir ortamda yaşanmış, Müslümanlık değildir. Şu kadar servet ödeyip bir aylığına Allah’ın en mübarek yer ve mekan dediği Mekke’ye hac için giden bile hijyenik bir ortamda değildir. **Harem-i Şerif’e girerken bağırsağını ayakkabılığa bırakıp girmediğin gibi seni günahlarla bir ortamda tutacak nefis ve şeytandan da Kâbe’nin etrafında tavaf ederken bile arınamazsın. Biz buyuz. Buyuz!** Ashabı kiram da -Allah onlardan razı olsun- bu idiler. Kıyamete kadar da hiç kimse başka türlü olmayacak. Kâinattaki düzen böyle kurulmuştur.

İyi anlaşılın diye tekrar ediyorum. Camide namaz kılan mü’min, Allah’ın aradığı çizgide durduğu gibi camiden sonra veya camiden önce aynı adamın haramlardan birisi ile yüzleşmesi değil bataklıkta sürünmesi bile o çizgiden atıldığının işareti değildir. Çünkü bu doğaldır; bünyemiz buna müsaittir. **Sorun bağırsakta değildir, kabızlıktadır. Kabız olan hastadır. Nedir kabızlık? Günah işledikten sonra ürpermeyen kalp sahibi olmaktır.** Sıkıntı buradadır. Sorun; zekâtın yıl dönümü gibi faizlerin de yıl dönümünü hesap etmektedir.

Kardeşlerim,

Bu da gösteriyor ki; günahlar ahiret yolumuzun üzerinde levhalar veya küçük yol istasyonları şeklinde bizimle içli dışlı olabilir, olacak da ama günahlarla tarih boyu bağlantı kurmak, günahları yıllandırmak, Allah’ın haramlarını hayatın organik parçaları hâline getirmek sorundur. Buna “kabızlık” diyoruz.

İnsanın bağırsak sisteminin bulunması güzelliğine ve insanlığına etki etmez. “Bu adamda bağırsak var” diye cerraha götürüp bağırsaklarını aldırtıyor muyuz? Ama bağırsakları boşalmayan, kabız olan birisini cerrahın önüne yatırıyorlar. Bağırsağın çalışması insan doğasının rutin görüntüsüdür.

Bizim temel sorunumuz; günahlar değildir. Günahlara karşı bağırsıklığı kaybolmuş bünye sahibi olmaktır. Fertler olarak, Ümmeti Muhammed olarak, köşe başlarında camilerin bulunduğu şehirler olarak Ümmet’in ana derdi; içimizdeki bir kişinin bir akşam iki şişe devirip alkol kullanması değildir. **Kıyamet koparan şey; camiden çıkanların evine gidinceye kadar gördükleri alkol mekânlarına sessiz kalmalarıdır.** Kıyameti koparacak sarsıntı budur. Hangi sarsıntı? Fert olarak, şehir olarak, toplum olarak Müslüman’ın harama karşı bir refleks kabiliyetini kaybetmiş olmasıdır. Yoksa bizim dinimiz meleklerin dini değildir. Yer yer günahların da işlenebileceği bir dindir.

Kardeşlerim,

Bu sözlerden anlaşılıyor ki bizde bir tövbe mekanizması var. Aslında tövbemizin aktifliği kadar Müslüman'ız. **Tövbenin Kadir Gecesi'nden Kadir Gecesi'ne havale edildiği, toplu törenlere paslandığı toplumlar; kabız olmuş toplumlardır.** Günaha karşı boşaltma sistemi iflas etmiş, tövbeyi laçkalaştırmış, tövbeyi dondurmuş veya tövbe sistemi aktif olmayan, başkasından tövbe almaya giden Müslümanlar; kabızlık sıkıntısından dolayı dünya arızası gösteren işaretler taşımaktadırlar.

Tövbe etmek için birisinin işaret verip "bir, iki, üç! Başla tövbeye" demesini beklemek, doktor müdahalesi ile kabızlığı giderecek noktaya gelindiğini gösteriyor. Sıkıntı burada kardeşlerim. Bu nedendir ki camilerde kıldığımız namazlar, günde beş defa da olsa bütün kötülükleri engelleyecek güçte oldukları hâlde bünyemizdeki, ailemizdeki, şirketimizdeki, toplumumuz ve yaşadığımız topraklardaki sıkıntılara bile çare olamamaktadır. Çünkü kabız bir insanın zevk içinde yiyebileceği hiçbir gıda yoktur; sistem kilitlenmiştir. Namazlar, artık dışarıdan seyredilen kavanozdaki ballara dönüşecektir.

Kardeşlerim,

Bugün "Ahmet, Mehmet, Âişe, Fatıma..." olarak; şehirler, kitleler, kabileler ve bütün bir Ümmet olarak bu sistemimizin işleyip işlemediğini tefekkür etmeye mecburuz. Birisi alkolik, birisi faizci, birisi zinaya bulaşmış; bundan dolayı onun o sistemi kilitlenmiş ama o sisteme kilitlenmeye refleks göstermeyen, tepkisi olmayan, düzeltilmesi için gayret etmeyen Müslüman'da da sorun var. **Bir mahalledeki görevini sadece camiye namaza gelenlere namaz kıldırma indirdiğen imam efendide sorun var; kabızlık sorunu var.** Yoksa biz, defosu olan dışkı üreten şeyler yediğimiz için insanlığımızı kaybetmiyoruz. Dışkı üretecek şeyleri yeriz, yiyebiliriz ama bünyemiz onu dışarı atacaktır. Buna "tövbe sistemi" diyoruz.

Değerli Kardeşlerim,

Bir hakikatle yüzleşmemiz gerekmektedir. O hakikat şudur: Allah'ın kitabı Kur'an, Peygamber aleyhisselamın hadis-i şerifleri bizim "İslam" diye sayacağımız emirlerle ve yasaklarla doludur. İçimizden bir genç kardeşime "sen, Kur'an'dan ve hadis-i şeriflerden ve bu Ümmet'in kültüründen öğrendiklerin arasında Allah'ı, cenneti, cehennemi, mü'min olmayı, kâfir olmayı sana hatırlatan şeyleri say" desem en başta, en üstte, ilk sırada her şeyden önce namaz var. Bunu hepimiz biliyoruz. Sonra oruç var, hac var, zekât var, Kur'an okumak var. Çok doğru ama bugün bir hakikat daha ilave etmemiz gerekiyor.

Eğer Müslümanlığımızın kaynağı Kur'an, Müslümanlığımızın özü Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimizin hadis-i şerifleri ise Allah Teâlâ'nın "yap, yap" talimatından Müslümanlık alıyorsak Kur'an'ın birinci suresinden son suresine kadar ve herhangi bir hadis kitabında alacağınız ilk yüz hadiste muhakkak namazla karşılaşacaksınız. Dolayısıyla "Müslümanlık namaz demektir" diyeceksiniz. Muhakkak "Allah, cennet, cehennem" kelimelerini duyacaksınız, "Müslümanlık budur" diyeceksiniz. **Muhakkak Kur'an-ı Kerim'de onlarca kere "tövbe edin" kelimesini de duyacaksınız. "Namaz kılın" diyen Allah "tövbe edin" diyor.**

Sorun nerede başlıyor biliyor musunuz? Müslüman'ın "tövbe edin" kelimesini meyhanelerde sabahlayanlara ait bir kavram zannetmesinden kaynaklanıyor. **"Namaz kılıyorum, alkole bağımlı değilim, kredilik bir ev sorunu da yok. Ben neden tövbe edeceğim" diyemezsin. Bir defa bu tavırdan tövbe edeceksin.** Kendini Yahudilerin "Allah'ın seçkin kuluyuz" dediği gibi hacca gittiğin, zamanında Kur'an kursunda iki ay kaldığın için seçkin kul zannetmen; tövbe etmen gereken bir tavırdır.

Kardeşlerim, Dostlarım,

İslam namaz, oruç, zekât, tövbe dinidir. Tövbe, Kur'an'ın emir sığası ile anlattığı kavramlardandır. "Namaz kılın!" diyen Allah'tır, "Allah'a tövbe edin." diyen de Allah'tır.

Biz namazı camide cumadan cumaya, cumadan sonra da yatağın kenarında kıldık; namazdan bir sorunumuz yok. Dolayısıyla tövbeyle bağlantımız olması gerekmiyor, diye düşünüyorsak eğer, Kur'an'ın "Ey iman edenler! Allah'a kaliteli bir şekilde tövbe edin. Belki Allah sizi mağfiret buyurur" (Tahrim, 8) diyen ayeti kime indi? Peygamber aleyhisselamın arkasında namaz kılmış insanlara inmedi mi? Bu ayet Ebubekir'e inmedi mi? Ömer'e inmedi mi? Osman'a, Ali'ye inmedi mi bu ayet? Allah onlardan razı olsun. Onlar muhatap olarak bu ayeti bizden asırlar önce okumadılar mı? Ali neyin tiryakisiydi de bu ayet ona diye hitap etti. Ali radiyallahu anh yedi yaşında Müslüman olmuş, o günden sonra şirk nedir, haram nedir bilmemiş biri değil mi?

Peygamber aleyhisselamın yanı başında namaz kılan biri olsan bile yaşadığın hayat sistemi tövbe etmeni gerektiren bir sistemdir. Çünkü sistem; namaz, oruç, hac, zekât, tövbe üzerine kurulu bir sistemdir. **Evet, alkol, faiz, zina, cinayet yoktu. Peki, namaz kılarkenki performansı tam Allah'ın kulundan istediği gibi miydi? Biz sadece alkolden dolayı mı Allah'ın huzurunda hesap vereceğiz?**

Mü'minlik performansımız, iman heyecanımız, cennet aşkımız, şuurumuz, mü'minler arası kardeşlik ilişkilerimiz namaz gibi bizim adımıza hesabı sorulan şeyler değil midir? Adam öldürmemiş olmak, ibra edilmiş tertemiz bir sicil sahibi olmak diye anlaşılıyor; üç dört kere camiye cemaate gelmediğin hâlde "bu dede nerede, niye gelmedi" diye kimse merak etmiyor, kimsenin gönlünde yer edememişsin. Mü'min bir toplum açısından bu suç değil mi?

Biz sadece birbirimizin yanında namaz kılmış olmak veya tutanak tutmak için mi camiye gidiyoruz? Yoksa tek saf olmuş meleklerin birlik ve vahdetini imrenerek onlar gibi camide tek yürek hâline gelmiş Müslümanlar olmak için camiye gitmiyor muyuz? Elbette, Müslümanlık sadece namaz kılmak ve sadece kara bir kıyafeti "tesettür" diye omzundan aşağı almaktan ibaret olunca kalite üzerinden hataların tövbesinin gerekeceği aklımıza bile gelmiyor.

Hayır! "Tövbe" kelimesi Kur'an'da namaz emreden ayetin yanı başındadır. Zekât nerede geçiyorsa tövbe orada geçiyor ve Allah onlarca kere Kur'an'ında "tövbe edin" dediği zaman bunu bize göre meleklerden daha değerli olan ashabi kirama söylemişti. **Eğer biz şu yaşımıza kadar "tövbe" diye evimizde, hayatımızda, özel kimliğimizde bir gündem oluşturmadıysak tövbe konusu ortaya çıkmış demektir. Buyurun, bir tövbe konusu da budur.** Kur'an "namaz" demiş camiye gitmişsin, "zekât" demiş zekât vermişsin, "tövbe" demiş haberin yok. Kendini tövbeye işletme hatasına karşı garantide görmüş olman suçtur.

Kardeşlerim,

Kanun şu: Tövbe, namaz düzeyinde bir Allah emridir. Tövbe; Mescid-i Aksa'yı müdafaa etmek için cihat eder gibi cihat türlerindedir. Tövbe edeceğimiz çok konu vardır. O listeden haberdar olmamak müthiş bir tövbeyi gerektiren bir suçtur.

Kardeşlerim,

Burada ikinci bir kanuna temas edeceğiz. Birinci kanun neydi? Tövbe "namaz" diyen ayetin yanındaki bir kelimedir. "Oruç" diyen ayetin yanındaki bir kelimedir. Hacca giderken tövbenle gidiyor olman gerekir. Çünkü tövbe, Allah'ın ve Peygamber aleyhisselamın Müslüman'a "senin Müslümanlığın şunlardır diye 'bir, iki, üç' diye saydığı şeylerden bir tanesidir.

Kardeşlerim,

Dolayısıyla bir Müslüman “ben namaz konusunda kusursuzum. Kazaya namazım kalmamış. Abdestim de düzgündü” dese ona “bu Müslümanlığının gereği Allah’a şükret, otur” deriz. “Allah kabul etsin, namazlarımda bir arıza yok.” “Tamam, Allah kabul etsin” deriz. Tövbe konusunda ne düşünüyorsun” dense o da maazallah “ne tövbesi ya, ne işim var benim tövbeyle” dese bu Müslüman mıdır sizce?

Ne demek ne işin var? Melek misin, peygamber misin, sen masum doğdun diye ayet-hadis mi var? Neye göre tövbeyle ne işin var senin? Korkarım senin tövbeden önce imanla işin var. Bu dik başlılık, Allah’a karşı gurur ve kibir iman gerektirir bir şeydir. Demek ki sen namazları sadece kaşıntı olarak kılmışsın. Şeytan onları seni gıdıklamak için kıldırılmış. Hacca gidip gelince insanların gösterdiği laubalilik bunun pratik olarak uygulanmış şekillerinden biridir.

Kardeşlerim,

Kuluz, Rabbimiz bizi kul olarak yarattı, bunda hiçbir sıkıntı yok. Hata etmemeye çalışırız ama edebiliriz, bu da sorun değildir. Sorun; hiçbir şey olmamış gibi ertesi güne çıkmaktır. Bu birinci kanundur.

Kardeşlerim,

Rabbim Kur’an’ında “namaz” dedi. Anladık ki din; namaz demek. Doğru! Allah: “Ya namaza gelirsiniz ya da başka türlü Müslüman olmazsınız” dedi. Tamam, şeytan kendine bundan hangi işi çıkardı? “Bu adamı, namazını önlemedikçe ele geçiremem” sonucunu çıkardı. Madem namaz İslam’ın, Müslümanlığın gündemidir, Müslüman olarak ben kıldığım namaz kadar Allah’ın Müslüman kulu olacağım, şeytan da kıldırılmayacağı kadar Müslümanlıktan soğutacağı için şeytana göre de birinci konu namaz konusudur.

Allah namazı sekizinci sıraya koysaydı şeytan da çalışma planında sekizinci madde olarak namazla ilgilenecekti. Buradan ne sonuç çıkıyor? **Şeytanın gündemi Kur’an’ın gündemidir. Şeytanın çalışma planları hadis-i şeriflerden alınmadır.** Peygamber aleyhisselam Efendimiz, “ahlaklı olun” dedi ise şeytan da bunun negatifine bakıyordur, ahlakı silmeye çalışıyordur. Peygamber aleyhisselam Efendimiz: “Evlenin, yuvalarınız sizin kaleleriniz olsun, sekineniz olsun” buyurduysa, şeytan ne diyecektir? “Sakın evlenmeyin, evlenirseniz de öldürmek için evlenin, dağıtın kafasını” diyecektir. Çünkü şeytan Allah ne dediyse aksini diyecektir. Bunu tekrar etmemize gerek yok, bu hakikati hepimiz biliyoruz.

Kardeşlerim,

İkinci kanunu devreye sokuyoruz. Mademki Müslümanlığımızı oluşturan öğelerden birisi tövbedir, şeytanın da bizi Müslümanlıktan soğutmak için çalışma alanlarından birisi tövbe alanıdır. Şeytan tıpkı “namaz kılma” diyeceği gibi “tövbe etme” diyecek. Çünkü namazla aynıdır. “Yok, illa kılacağım” dersin “namazda kaçın dur” diyecek. “Tövbe etme” diyor, “edeceğim” dersin “tamam, tamam tövbe yap, bir şeyler yap, yuvarla gitsin diyecek.” Namazda kaşittiği gibi tövbede de kaşıttık bu sefer.

O zaman biz anlıyoruz ki; **ümme olarak, Müslüman bir birey olarak, bu hayatta namazımızı şeytanın çalmasından korumaya çalışacağımız gibi tövbemizi de şeytanın çalmasına karşı korumak zorundayız.** Tövbe müdafaa hatları diye hatlar kuruyoruz. “Allah kabul etsin” diye namaz kılan Müslüman’ı tebrik ettiğimiz gibi tövbe eden mü’mine de “Allah mübarek etsin, bir kucaklayayım seni” diyeceğiz. Çünkü onun güncel bayramı o gündür. Tövbe toplum olarak içimizde kaynadığı ve bizimle içli dışlı olduğu kadar şeytan içimizden çıkacaktır.

Kardeşlerim,

Tövbeye Allah namaz gibi değer veriyor, bunu işletmenin mantığına oturtuyor. Dolayısıyla şeytan da bu tövbemizi işlemez hâle getirebildiği kadar bizi adamı hâline getirecektir. Tövbemiz canlı durduğu sürece, aktif bir tövbe bireyler arasında toplum içerisinde bulunduğu sürece şeytan herhangi bir şekilde bizden menfaatlenemiyor demektir. Bu sebeple biz camilerin dolmadığından rahatsız olduğumuz kadar Müslümanlığımız adına tövbelerimizin canlı olmamasından da rahatsız olmak zorundayız. Bu da ikinci kanunumuzdur.

Kardeşlerim,

Şeytan namazla nasıl uğraşıyorsa tövbe ile de muhakkak uğraşacak. Namazla ne yapıyor? “Kılma” diyor. Kılırsan abdestini bozulmuş hâle getiriyor. “Senin abdestin yoktu, kollarını yıkamamıştın” diyor. Namaz kılarken “yıkamıştım, gömleğim de ıslanmıştı” diyorsun. “Başını mesh etmemiştin ki” diyor. “Etmiştim, etmiştim, başımda takke vardı çıkardığımı hatırlıyorum” diyorsun. “Ayağın yıkanmamıştı” diyor. O arada da zaten namaz bitiyor. Sen namazı lavaboda kıldın. Ne yapıyor? “Yapma” diyor, yaparsan onu işe yaramaz hâle getiriyor. Kıldın, camiden çıkıyorsun, seccadeden kalkıyorsun test yapalım. Bir dakika, gel bakalım. “Buyur” Ne yaptın sen? “Namaz kıldım” “Kabul oldu mu bu?” “Yok, bizim namazı kim kabul edecek.” Madem kabul olmadı niye kıldın? Mecbur kılacağız işte.

Allah, bir namaza cennet vadediyor. Abdestin tamam, kibleye döndün, setri avretin tamam, Fatihâ’yı okudun, rükû yaptın, secde yaptın, tahiyata oturdun. Bu namaz niye olmadı? Cenneti elde keklik gibi de görme. “Bu namaz oldu” diye niye inanmıyorsun? “Pişirdiğim yenmez” diye kendin diyorsun. Ne yapıyor? “Yapma” diyor, yaparken bulandırıyor. Buna rağmen kılırsan kıldıktan sonra “at bunu” diyor. Mücadele! Şeytan da bu işten geçiniyor. Sermayesi bu, ne yapsın? Korsan değil bu işi ruhsatla yapıyor. Tövbede aynı sistemi işletiyor. Günah işlememen gerekirdi, işledin. Tövbe et, “canım sen tövbe etsen ne olacak, daha kiri elinde duruyor. Etsen ne olacak? Utanmadan bir de tövbe edeceksin. Senin temizlenmen için kırk defa banyo yapman gerek” der.

Eskiden bir tekerleme vardı. Bu tekerleme herhalde şeytanın binlerce sene düşünüp ürettiği bir şeydi. Filanca türdeki adam günahından tövbe etmek için bir hamama gidecek. Hamamın taşları eskiyene kadar yıkanacak ondan sonra tövbe edecekmiş. Bu tam şeytanca, profesyonel bir sahtekârlıktır. Hiç gusül almasa bile Allah tövbelerini kabul edecek. Şeytan “yapma” diyor, yapacaksan “bari tankerlerle su akıt da bu sefer israftan cehenneme gir” diyor. Şeytanı biz aptal biri yerine mi koyuyoruz? Biz şeytanı palyaço mu zannettik? Sonra “yok ben uyuyamıyorum, çıldıracağım, bu tövbemi yapayım” diye düşünüyorsan eğer “tamam, sen yapamazsın tövbe, senin tövbenin ne olduğunu bileceğin yok.” Hiç hasta kendi ameliyatını yapıyor mu? Yok. Kendi ameliyatını yapamayacağına göre hastaya “sen cerraha git” diyorsun. Tövbe için de filanca yere gidip tövbe alacaksın.

Ya giderken bundan vazgeçersen? “Bir yerden gidip tövbe alacaksın” ne demek? Evet, hasta ameliyatını kendisi yapamaz ama doktorun verdiği ilacı kendisi yutar. Tövbe bir eylem değildir ki. **Tövbe; buradan kırk kilometre yürüyüp üç yüz takla atacaksın diyerek yapılan bir şey değildir. Tövbe, pişmanlıktır, gözyaşı akıtmaktır, yüreğinin parçalanmasıdır. Buna sana birisinin yaptırması gerekmiyor.** Tövbeyi sulandırıyor, tövbeyi savsaklattırıyor, tövbeyi işe yaramaz hâle getiriyor. Onun için tövbeyi bir tövbe daha gerektirecek hâle getiriyor. Tıpkı namazı vesvese ile perişan ettiği gibi.

Kardeşlerim,

Bu sebeple bu iki kanun elimizde olacak ve namazımız gibi orucumuz gibi haccımız gibi Kur'an okumamız gibi kendimize, ailemize, yönetici olduğumuz eve ve Ümmetimiz'e Müslümanlığımızın tartıldığı bir tövbe sistemi oluşturacağız.

Ümmet olarak da büyük hata içerisindeyiz. Hilafet gitmiş, sen başı kopmuş ses çıkarmamış bir Ümmet'sin. Ümmet olarak istiğfar etmemiz, Rabbimize dönmemiz gerekiyor. Şahıslar olarak da tövbe etmemiz gerekiyor.

Kardeşlerim,

Burada şeytanın tövbemizi bize zorlaştırdığı sıkıntılarında biri, bizi günahın keçesi hâline getirtmesidir. Bu ne demektir? "Sen zaten hep günah işliyorsun. Senin yapılacak tövbe çeşidin bile yok" dedirtmesidir. Hayır, en başta dediğimiz gibi bizi yaratan Rabbimiz böyle yarattı. Ve ilk örnek yarattığı kulu, babamız Âdem aleyhisselam hata etmiş birisidir. Biz, o babanın çocuklarıyız.

Kardeşlerim,

Bu insanlık ve bundan önceki insanlık içerisinde tövbe etmesi gerekecek bir pozisyon olmayan peygamberler hariç hiçbir insan yoktur. Buna Ebubekir radiyallahu anh da dâhildir. İnsan olmak bunu gerektiriyor. Ne var ki Ebubekir radiyallahu anh gibiler hiçbir zaman kabız olmamışlardır. Sistemleri işlemiştir. Kabız olmadan bu dünyadan gitmeyi becermişlerdir. Bizim sıkıntımız ise kabız olacak kadar bu sistemi tıkatacak hata içerisinde olmamızdır. Düzeltmemiz gereken budur. Biz insan yapımızı, fiziğimizi düzeltemeyiz. "Bundan sonra gözümüze sürme çekelim, kapatalım. Gözsüz yaşayalım, günah görmeyeyim. İşe gitmeyeyim, yollardaki günahları görmeyeyim" diyemeyiz. Hem onu yaparız hem de Rabbimize dönmeyi becermeye çalışırız.

Kardeşlerim,

Bunun için bugün canlandırmak istediğimiz tövbe konusu her şeyden önce insanlığımızın konusudur. İnsan olarak biz tövbe edelim diye hata ile burun buruna getiriliyoruz. Bazıları konuşurken vaad ediyor; "siz benim derslerimi dinlemiyor musunuz? Hepiniz günahattan kurtuldunuz, gidin elinizi öptürün, hadi ey cennetlikler kalkın!" Bu palavradan vazgeç. Yalan oğlu, yalan oğlu, yalanın torunu bu. Bu sözün kırk bir kere dedesi yalancıdır. Efendimiz sallallahu aleyhisselam Ümmeti'ne hitap ederek: **"Siz günahsız olsanız, sizi Allah kaldırır. Sizin yerinize günah işleyen ama Rabbim deyip Allah'a dönen kullar yaratır"** buyuruyor.

Sorun; bağırsağımız olmasında değil kabızlaşmaktadır. Günahlardan koleksiyon yapmakta sorun var. **Camiden çıktığın hâlde "bu sokakta rezil bir yer var. Buradan gitmektense üç yüz metre fazla dolaşayım da bu melunların bulunduğu yerden geçmeyeyim" diyecek heyecan ve Allah için hareket edecek kalbi kaybetmekte sorun var.**

Şu sözü duyduğum gün "ey Rabbim ben dünyada kanatlanıp uçmuş bir melek oldum" demektir. Şu binanın değeri şu kadar yüksekti. Alt katına banka şube açtı diye insanlar daireleri satamıyor. Bu bankanın altında uğursuzluk var diye insanlar o binada oturmak istemiyorlar. Ya Rabb, bu günleri görsem de o gün kanatlanıp Kudüs'e kadar uçan bir güvercin olsaydım. Tam aksine aşağıda banka açınca daire değeri iki katına çıkıyor. "Nasıl olsa günah benim değil, alt kattaki mendebur kiraya verdi" deniliyor. Yoksa o en iyi adam. Kabızlık bu işte. Ümmet olarak tövbeyi kilitleyen hastalık budur. Evet, "eline bir taş alıp bankanın camını kır" demiyorum. O akıllıca bir şey değil. Yüreğin taş olsun da patlasın, o afete karşı yüreğinde hareket olsun istiyorum, elinde değil.

Kardeşlerim,

İç bünyemize ait bir mesele olarak bunu konuşuyoruz. Şeytanın bize tövbe kapısının hareketliliğini göstermemesi, bunun için uğraşması onun görevidir. Ama tuzağa düşmemek de bizim görevimizdir. Onun için elimizi kuzeyden güney kadar, doğudan batıya kadar açıp haykırarak şeytana, şeytanlaşmış etkisi olan güçlere ilan etmeliyiz: “Hayır, Allah’ın kapısı açıktır. Ve bu kapıyı kullanan bütün kulları Allah’ın kapısından gireceklerdir.” Bu kapı tövbe kapısıdır. Hiçbir günah bu kapının kapanma nedeni değildir. Kapının sürgüsüyle oynayanlar hariç tabii. Kapı ile oynamak yok. Açıp kafanı sokup geri gelmek yok. Aç gir, kapı açık. Üstelik üst baş araması da yapılmıyor. Girip girmeyeceğine bakılıyor. **Camide veya zikir meclisinde “haydi toplu bir istiğfar yapalım” deyip “estağfirullah” deyip o zikir meclisinden çıkarken kalabalıkta banka cüzdanını kontrol edersen komiklik buradadır. “Kalabalıktı burası, bizim banka cüzdanını almış olmasınlar” diyen, ne istiğfar etmiş! Maşallah.**

Çocuk gibi kapıyı açıp içeri bakıp kaçma. Aç “geldim Ya Rabbi” de ve Allah’ın kapısının nasıl açık olduğuna bak. Şeytan ise “senin boyun çok uzun kafan çarpar giremezsin oradan” diyor. Peygamber’i öldürmeye giden Halidler o kapıdan girip Arş’a kadar yürüdüler. Peygamber’inin amcasını öldürüp Peygamber’e kanlı gözyaşı akıtanlar o kapıdan girdiler de onları milyarlarca melek kucaklayıp Arş’a taşıdı. Allah’ın bu kapısı kıyamete kadar açıktır. Bunu bizden başkası kapatmaz, kendimiz kapatıyoruz. Toplum olarak kapatıyoruz, kapatacak suçlar işliyoruz. Allah’ın kapısı açıktır. Burada kanun gibi bilmemiz gereken hakikatler var:

Kardeşlerim,

Tövbe; kul ile Allah arasındaki ilişkinin adıdır. Allah’tan başka kimse kimseye tövbe veremez. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem günah işleyip gelenler O’na “affet günahımı” mı dediler? Ne dediler? “Benim için Allah’tan istiğfar etsene ya Resûlullah” dediler. O da Rabbine elini açtı. Ka’b bin Malik’i elli gün bekletti. Çünkü Allah ona henüz bir cevap vermemişti. Elli gün sonra cevap geldi de “Ka’b anandan doğduğun gibi mutlusun bugün, Allah seni affetti” dedi. **Bu ümmette kimsenin Allah’ın kapısının anahtarını elinde tuttuğunu söyleme hakkı yoktur.** Akılsızlık burada başlıyor zaten.

Bir damla gözyaşı, yüz yirmiye geçmiş nabızla yaşanmış yarım saatlik bir heyecan tövbe etmek için yeter. Kimsenin bilmesi kimsenin ruhsat vermesi onay ve parafe vermesi gerekmiyor. Tövbe budur. Bunu defterlerimizden önce akıllarımıza yazalım kardeşlerim. Kapı Allah’ın kapısıdır. **Allah Teâlâ Peygamber aleyhisselamı bile bu kapıda tutup “sen istediğinin tövbesini kabul et, al içeri” demedi.** Çünkü hepimiz kuluz. Kullar bir tanesini baş kul seçemezler. Baş kul yok. Yetkili kul yok, hep kuluz, Rabbimizin kapısında sürünüyoruz. Yürüyerek, sürünerek nasıl olursa olsun kapıdan girmeye çalışacağız bu birinci konumuz.

Kardeşlerim,

İkinci konumuz şudur: “Tövbe sabah mı, öğle mi, akşam mı Mekke’ de mi, İstanbul’ da mı makbul olur” ne dersiniz? **Tövbe hemen makbuldür. Paslı vidayı çeviremediğimiz gibi, paslanmış günahları da çevirmek zor olabilir.** Günahlar paslanmadan düştüğün an onu temizlemelisin. Bu yüzüncü düşme oluyorsa ne olacak? Yüz birinciye kalkarsın. Dört yüz ellinci oluyorsa dört yüz elli birinciye kalkarsın. Yürümeyi de böyle öğrenmemiş miydin? Kaç kere koltuktan düşmüştün de az kalsın annen kalbi duruyordu hatırlıyor musun? Sen de dün tövbe ettiğin günaha bugün düştüğünde sağ tarafındaki melekler tıpkı annen gibi “yine bu günaha düştü” diye kahroluyorlardı. Ama soldakiler ikinci düştüğün bataklığı yazmaya fırsat bulmadan, sağdakiler senin tövbeni yazıyorsa istikamet düzgün demektir.

En büyük aptallık; Kadir Gecesi’ni beklemektir. Sen o zaman helak olmuş gitmişsindir. O bekleme aptallık çeşididir. Tam aksine Kadir Gecesi’ne temizlenmiş olarak girmek gerekmez mi? Ne

zamandan beri düğüne gidenler poşette elbiselerini alıyorlar, düğünde tanıştıktan sonra orada temiz elbiselerini giyiyorlar? Var mı böyle bir şey? Seni düğüne giderken insanlar çaput elbiseyle gördükten sonra neden bir daha elbise giyeceksin? Kadir Gecesi'ne temizlenmiş olarak girsene.

Hacca gidince Kâbe'de tövbe etmeyi beklersen, şeytan sana çok tövbe ettirir, merak etme. Yık günahları, sakız yap, at ağzından ve Kâbe'ye Rabbine dönmüş biri olarak git ve açık kapıdan gir. Bu, tövbenin zamanının ne zaman olduğu sorusuna cevaptır. Tövbe ne zaman? Günaha en yakın zamandadır. Zaman bekleyince, yer seçince iş küflenmeye kalmış demektir. Gerçi ölmeden bütün günahlardan tövbe etmek mümkündür ama unutmayınız; şeytan paslanmış günahları daha çok sever, çok daha fazla sever.

Kardeşlerim,

Tövbenin sulandırılmaması gerekiyor. Bu sulandırmayla kastım, geçen sene alkol kullanmış filan günahı yapmıştı sonra tövbe etti, üç ay sonra bir daha günaha girdi, tövbe etti. Dört ay sonra tekrar hata etti, tövbe etti. Düzeliyor, ediyor, düzeliyor. Sulandırma bu değildir. Billahi bundan korkmuyorum. Neden biliyor musunuz?

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem: "Bir kul bir günah işler, onu melekler yazmak ister, Allah buyurur ki: 'Bekleyin belki tövbe eder.' Sonra tövbe eder, melekler günahını silerler. Bir zaman sonra tekrar yapar, yine aynı şey olur. Tövbe edince yine silerler, bir daha yapar. Bu sefer melekler derler ki: 'Ya Rabb, kul şimdi yine tövbe etti ama bu işi bozdu. Yapıyor, bozuyor. Bu günahı yazalım. Nasıl olsa biraz sonra yine bu günahı işleyecek.' O zaman rahman olan Allah, gafur olan Allah: 'Kulum benden başka sığınacak kapısı olmadığını bildi ya silin günahını' buyurur."

Kıyamete kadar bu Allah'ın kapısı açıktır. Yüz kere zina edene de açıktır, yüz kişinin katiline de o kapıyı zaten açmıştı. Sulandırma bu değildir. **Sulandırma ne biliyor musunuz? İşlediği günahla Allah'ın büyüklüğünü ölçüştüren çılgınlıktır sulandırma. "Yani bizimki için herhâlde Hacer'ül Esved'e el değdirerek tövbe etmek gerek, bizimki çok büyük" demek çılgınlıktır. Senin yaptığın Allah'ın rahmetinden de mi büyük? Çılgınlık bu, afet budur.** Allah'ın mağfireti önünde sen nesin? Allah: "Kulum işlediğin günahların okyanuslardaki dalgalar kadar olsa bile geçemezsin rahmetimi" buyuruyor. Sıkıntı burada değil, sıkıntı tövbeyi yasalarla sınırlandırılmış bir hak zannetmektir. Tövbenin yasaları Allah'ın rahmetidir, mağfiretidir. Tövbeyi böyle sulandırmış olursun.

Bir yerde oturuyorsun, "kapat gözünü" diyorlar, kapatıyorsun. On dakika sonra "Allah hepimizi mağfiret buyursun" diyorlar. Ne oldu? "Hoca efendi hepimiz adına tövbe etti, elhamdülillah." Sulandırma bu işte! Günah işleyen ben, tövbe eden o nasıl olabilir? O kadar faizden, zinadan, kumardan, çılgınlıklardan, trafikte ihlal ettiğin suçlardan, eziyet ettiğin kul haklarından tövbe ediyordun da seni niye hastaneye kaldırmadılar, nabzın seksen bile olmadı maşallah. Bu ne kadar rahat bir tövbe? Çünkü tövbeyi sen yapmadın ki. Tövbe edilen bir konvoyla katıldın, ne dediklerinden de haberin yok. Onlar Arapça beyitler okudular, sonra tövbe otomatik gerçekleşti.

İyi bari Afrika'dan ucuz adam getirelim de senin yerine kalp ameliyatı olsun. "Bunu ameliyat edin biz de iyileşelim" de. Nasıl olsa vakfa veya bir camiye yardım ettiğinde tövben kabul ediliyor, bu garibana da beş on kuruş verirsin, ameliyat olur. Bu sulandırmadır. Benim gözyaşlarımı melekler seccadenin üstünden toplamak istiyor ama benim yerime başkası ağlıyor.

Sulandırmadığımız sürece tövbe kapımız açıktır. Bunu Allah açmıştır. Birey olarak bana da açık bu kapı, insanlık olarak Ümmeti Muhammed' e de açık. Kâinattaki herkese de bu kapı açıktır. Ebu Cehil yaşasaydı da kalkıp "ya Rabbi ben pişman oldum" deyip günahının hacmi kadar bir tövbe yapsaydı, o kapı ona da açıktı. Firavun becerebilseydi de suyun dibine düşmeden iman etseydi, ona da

o kapı açıldı. Geçen hafta bayram namazı kılmış, dün Cuma namazı kılmış birisine bu kapıyı kim kapatabilir? Allah'ın açtığı kapıyı kim kapatabilir? Allah'ın kapısı açıktır.

Bir; bu kapıyı kapatmak,

İki; anahtarı birilerinin eline vermek suçtur. Allah'a karşı, dinimize, Rabbimizin rahmetine, mağfiretine karşı işlenmiş büyük bir suçtur.

Bizi Rabbimiz bekliyor, günahlarımızı mağfiret etmek istiyor. Kırkıncı defa, altmışıncı defa da olsa "kulum benden başka gidecek kapı olmadığını anladı ya" demek istiyor bizim için.

Kardeşlerim,

Bu kapının neresinde olduğumuzu tekrar düşünelim lütfen. Ailece düşünelim, şirkette düşünelim, sokakta düşünelim. Bu kapıyı kendi kendimize kapatırsak kıyamet günü iki kere pişman oluruz. Hem hatalarımızdan dolayı hem de "bu kapıyı bile bile ben kapattım" diye.

Vel'hamdülillahi Rabb'il âlemin.